

ČEŠTINA

střídnice za jery jsou stejné:

ь > e (*sen*)

ь > e (*den*)

pslov. nosovky:

***pętъ – pět**, ale *jazyk*

***rąka – ruka**

zachovává se skupina **kv, gv** před samohláskami **ě, i** diftongického původu (*květ, hvězda*)

za pslov. skupiny ***tj** ***dj** ***k tj** ***k ti** se vyvinuly střídnice **c, z, c, c** (*svíce, mez, noc, pec*)

střídnice za **ch** po 2. palatalizaci velár se ztotožnila se střídnicí po 1. palatalizaci
(*moucha – mouše*)

skupiny **tl, dl** zůstaly nezměněné, nezjednodušily se (*vedl, pletl*)

zániklo epentetické **l'** (*země*)

změna skupin:

TorT (pslov. **korva*, **vorna*, **gordъ*) – **TraT** (*vrána, kráva, hrad*)

TolT (pslov. **golva*) – **TlaT** (*hlava*)

TerT (pslov. **dervo*) – **TrěT** (*drěvo > dřevo > dřevo*)

TelT (pslov. **melko*) – **TlěT** (*mlěko > mléko*)

orT, olT – raT, laT, roT, loT – rádlo, lakomý, rovný, loket

Přízvuk na první slabice

Zachovaly se slabičné likvidy **r, l** (*krk, plný*)

Zachovala se fonetická kvantita (*dráha – drahá*)

Došlo ke změně **g > h** (*hora*)

Mt 2:2-12

1 Když se narodil Ježíš v judském Betlémě za dnů krále Heroda, hle, mudrci od východu se objevili v Jeruzalémě a ptali se: 2 „Kde je ten právě narozený král Židů? Viděli jsme na východě jeho hvězdu a přišli jsme se mu poklonit.“ 3 Když to uslyšel Herodes, znepokojil se a s ním celý Jeruzalém; 4 svolal proto všechny velekněze a zákoníky lidu a vyptával se jich, kde se má Mesiáš narodit. 5 Oni mu odpověděli: „V judském Betlémě; neboť tak je psáno u proroka: 6 „A ty, Betléme, v zemi judské, zdaleka nejsi nejmenší mezi knížaty judskými, neboť z tebe vyjde vévoda, který bude pastýřem mého lidu, Izraele.““ 7 Tehdy Herodes tajně povolal mudrce a podrobně se jich vyptal na čas, kdy se hvězda ukázala. Potom je poslal do Betléma a řekl: 8 „Jděte a pátrejte důkladně po tom dítěti; a jakmile je naleznete, oznamte mi, abych se mu i já šel poklonit.“ 9 Oni krále vyslechli a dali se na cestu. A hle, hvězda, kterou viděli na východě, šla před nimi, až se zastavila nad místem, kde bylo to dítě. 10 Když spatřili hvězdu, zaradovali se velikou radostí. 11 Vešli do domu a uviděli dítě s Marií, jeho matkou; padli na zem, klaněli se mu a obětovali mu přinesené dary – zlato, kadidlo a myrhu. 12 Potom, na pokyn ve snu, aby se nevraceli k Herodovi, jinudy odcestovali do své země.

SLOVENŠTINA

střídnice za jery jsou: v krátkých slabikách **e, o, a**, v dlouhých **ie, o, á** (*deň, ovoš, kotál*)
(čes. *pátek, s ševcem, mech* - - - sl. *piatok, so ševcom, mach*)

pslov. nosovky:

***pęť** – *päť*

***rąka** – *ruka*

zachovává se skupina **kv, gv** před samohláskami **ě, i** diftongického původu (*květ, hvězda*)

za pslov. skupiny ***tj** ***dj** ***k tj** ***k ti** se vyvinuly střídnice **c, dz, c, c** (*svieca, medzi, noc, péct*)

skupiny **tl, dl** zůstaly nezměněné, nezjednodušily se (*viedla, plietla, ale viedol, plietol*)

zaniklo epentetické **l'** (*zem, Gsg. zeme*)

změna skupin:

TorT (pslov. **korva*, **vorna*, **gordъ*) – **TraT** (*hrad*)

TolT (pslov. **golva*) – **TlaT** (*hlava*)

TerT (pslov. **dervo*) – **TrěT** (*drévo > drevo*)

TelT (pslov. **melko*) – **TlěT** (*mlieko*)

orT, olT – (**raT, laT**), **roT, loT** – *rovný* (počáteční **ra-**, **la-** ve slovech jako *ražeň, laket', lani*)

Přízvuk na první slabice

Zachovaly se slabičné likvidy **r, l**, vedle krátkých sonantů se rozvinuly jejich dlouhé protějšky
(*zrno – zřín, vlna – vln*)

Zachovala se fonetická kvantita, omezená však tzv. rytmickým zákonem (*krásny, dávam*)
Došlo ke změně **g > h** (*hora*)

Ježišovo narodenie

[1](#) Ježiš sa narodil v Betleheme, v Judsku, za vlády kráľa Herodesa. V tom čase prišli do Jeruzalema astrológovia z východných krajín [2](#) a vypytovali sa: „Kde je ten židovský kráľ, ktorý sa práve narodil? Videli sme na východe jeho hviezdu a prišli sme sa mu pokloniť.“ [3](#) Táto novina veľmi znepokojila kráľa Herodesa, ale aj všetkých obyvateľov Jeruzalema. [4](#) Zvolal všetkých veľkňazov a učiteľov Zákona a vyzvedal sa ich, kde sa má Mesiáš narodiť. [5](#) Odpovedali mu: „V Betleheme, v Judsku, lebo prorok Micheáš predpovedal: [6](#) Betlehem, nie si najbezvýznamnejší v Judsku, lebo z teba vyjde vojvodca, ktorý sa bude starať o môj ľud ako pastier o ovce.“ [7](#) Herodes si tajne pozval astrológov z východu a podrobne sa ich vypytoval, kedy sa tá hviezd po prvý raz zjavila. [8](#) Poslal ich do Betlehema a poveril úlohou: „Chodťte a dôkladne zistite všetko o tom dieťati, a keď ho nájdete, príďte mi to oznámiť; aj ja sa mu pojdem pokloniť.“ [9](#) Astrológovia kráľa vypočuli a dali sa na cestu. [10](#) Hviezda sa im znova zjavila a viedla ich až na miesto, kde bolo dieťa. Nevýslovne sa z toho tešili. [11](#) Vošli do domu a našli tam dieťa s jeho matkou Máriou. Padli pred ním na kolená a klaňali sa mu. Potom otvorili klenotnice a dali mu vzácne dary: zlato, kadidlo a drahocenný olej. [12](#) Vo sne ich však Boh varoval, aby sa nevracali k Herodesovi. Do svojej krajiny sa teda pobrali inou cestou.

HORNÍ A DOLNÍ LUŽICKÁ SRBŠTINA

Jazyk, kterým mluví zbytky slovanského obyvatelstva v Německu v povodí horního toku řeky Sprévy (něm. Spree) v okolí měst Chotěbuz (dluž. Chóšebuz, něm. Cottbus) a Budyšín (hluž. Budysin, něm. Bautzen). Je to část území historické Dolní a Horní Lužice (které dlouho tvořily součást českého státu).

V důsledku starších nářečních rozdílů i v souvislosti s hospodářskými, politickými a kulturními poměry se tu vytvořily dva spisovné jazyky – hornolužická srbština (hornolužičtina) a dolnolužická srbština (dolnolužičtina).

Metateze likvid: vznikly skupiny ***trot-, třet-, tlot-, tlet-***. Samohlásky ***o, e*** se v slabikách s metatezí někdy dloužily a daly pak ***ó, ě*** – hluž. *hród*, *wrótka*, *włoha*, *brěmjo*, *mléć* (čes. *hrad*, *vrátka*, *vláha*, *břímě*, *mlít*)

změna skupin:

TorT (pslov. **korva*, **vorna*, **gordъ*) – **TroT** (hluž. *hród*, dluž. *grod*)

TolT (pslov. **golva*) – **TloT** (hluž. *hlowa*, dluž. *głowa*)

TerT (pslov. **dervo*) – **TřeT** (*drjewo*)

TelT (pslov. **melko*) – **TleT** (*mloko*)

Samohlásková kvantita jako významotvorný prostředek zanikla (většinou).

****ty***, ****dj*** se změnily v sykavky – hluž. ***ć, dź***, dluž. ***ś, ž***

Po ***s, z, c*** se vyskytuje jen ***y*** – tyto souhlásky jsou foneticky tvrdé.

Slabiky ***ky, gy*** se změnily v ***k'i, g'i*** (hluž. ***h'i***)

Přízvuk na první slabice

Změna ***dz > z*** – hluž. *mjez*, dluž. *mjazi* (čes. *mezi*)

Lužická srbština zachovává duál a jednoduchá préterita – ta tvoří dohromady jeden čas (rozdíl aoristu a imperfekta je tu vidový)

Mezi sebou se obě lužické srbštiny liší těmito rysy:

1. Různými střídnicemi za nosovku ***ę*** – hluž. ***'a (ja)***, dluž. ***ě***

hluž. *jazyk*, *hladač*, *swjaty*

dluž. *jazyk*, *glēdas*, *swěty*

Nosovka ***q*** má stejnou střídnicu – ***u (ruka)***

2. V hluž. ***g > h*** (hluž. *hora*, dluž. *góra*)

V dluž. se ***h*** vyskytuje v přejatých slovech a jako hláska protetická (např. *hoko* – „oko“, *hokolo* – „okolo“)

3. Za čes. slabičné ***r*** je v hluž. ***-or-, -er-***, v dluž. ***-ar-, -jar-***

hluž.: *borloh*, *mjerznyć*, *chort*, *hordy*

dluž.: *barłog*, *marznuś*, *chart*, *gjardy*

(čes.: *brloh*, *mrznout*, *chrt*, *hrdý*)

4. Za ***ą*** je v dluž. vždy ***e*** – *wen*, *mech*, hluž. vždy ***o*** – *won*, *moch* (čes. *ven*, *mech*)

POLŠTINA

střídnice za jery jsou:

ъ > е (*sen*)

ь > 'е (*dzień*)

Zachování nosovek (s odchylkami od stavu praslovanského) – *ę* a *M*(psáno *q*)
(*dqb* – *dębu*, *trząść* – *trzęsę*)

pslov. nosovky:

*пѧть – *pięć*

*рука – *ręka*

zachovává se skupina *kv*, *gv* před samohláskami *ě*, *i* diftongického původu (*kwiat*, *gwiazda*)

za pslov. skupiny **tj* **dj* **k tj* **k ti* se vyvinuly střídnice *c*, *dz*, *c*, *c* (*świeca*, *miedza*, *noc*, *piec*)

střídnice za *ch* po 2. palatalizaci velár se ztotožnila se střídnicí po 1. palatalizaci (*muchy* – *musze*)

skupiny *tl*, *dl* zůstaly nezměněné, nezjednodušily se (*wiodł*, *plotł*)

zaniklo epentetické *l'* (*ziemia*)

změna skupin:

TorT (pslov. **korva*, **vorna*, **gordъ*) – **TroT** (*wrona*, *krowa*, *gród*)

TolT (pslov. **golva*) – **TloT** (*głowa*)

TerT (pslov. **dervo*) – **TreT** (*drzewo*)

TelT (pslov. **melko*) – **TleT** (*mleko*)

orT, olT – raT, laT, roT, loT – równy, łakomy

praslov. *ě* dalo **-a-** před předojaxyčnou tvrdou souhláskou (*las*, *bialy*), následuje-li jiná souhláska, nedošlo k této přehlásce a zachovává se původní *'e* (*on miał* – *oni mieli*, *miara* – *mierzyć*)

Přízvuk na předposlední slabice

Dzekání (*ć*, *dź* za *t'*, *d'*)

Nepřítomnost slabičných likvid (*wiatr* je slovo jednoslabičné)

Zánik samohláskové kvantity

1 Gdy zaś Jezus narodził się w Betlejem w Judei za panowania króla Heroda¹, oto Mędrcy¹ ze Wschodu przybyli do Jerozolimy

2 i pytali: «Gdzie jest nowo narodzony król żydowski? Ujrzeliśmy bowiem jego gwiazdę² na Wschodzie i przybyliśmy oddać mu poklon».

3 Skoro to usłyszał król Herod, przeraził się, a z nim cała Jerozolima.

4 Zebrał więc wszystkich arcykapłanów i uczonych ludu i wypytywał ich, gdzie ma się narodzić Mesjasz.

5 Ci mu odpowiedzieli: «W Betlejem³ judzkim, bo tak napisał Prorok:

6 A ty, Betlejem, ziemio Judy,
nie jesteś zgoła najliczszego spośród głównych miast Judy,
albowiem z ciebie wyjdzie władca,
który będzie pasterzem ludu mego, Izraela»⁴.

7 Wtedy Herod przywołał potajemnie Mędrców i wypytał ich dokładnie o czas ukazania się gwiazdy. 8 A kierując ich do Betlejem, rzekł: «Udajcie się tam i wypytujcie starannie o Dziecię, a gdy Je znajdzicie, donieście mi, abym i ja mógł pójść i oddać Mu poklon». 9 Oni zaś wysłuchawszy króla, ruszyli w drogę. A oto gwiazda, którą widzieli na Wschodzie, szła przed nimi, aż przyszła i zatrzymała się nad miejscem, gdzie było Dziecię. 10 Gdy ujrzał gwiazdę, bardzo się uradowali. 11 Weszli do domu i zobaczyli Dziecię z Matką Jego, Maryją; upadli na twarz i oddali Mu poklon. I otworzywszy swe skarby, ofiarowali Mu dary: złoto, kadzidło i mirrę. 12 A otrzymawszy we śnie nakaz, żeby nie wracali do Heroda, inną drogą udali się do swojej ojczyzny.

RUŠTINA

střídnice za jery jsou:

ъ > о (*son*)

ь > е (*den*)

pslov. nosovky:

***pętъ – pjat'** ('a)

***rąka – ruka** (u)

palatalizovala se **kv**, **gv** před samohláskami **ě**, **i** diftongického původu a dala střídnice **cv**, **zv** (*cvet*, *zvezda*)

za pslov. skupiny ***tj** ***dj** ***ktj** ***kti** se vyvinuly střídnice **č**, **ž**, **č**, **č** (*sveča*, *meža*, *noč'*, *peč'*)

skupiny **tl**, **dl** se zjednodušily a daly **l**, **l** (*šilo*, *oni pleli*)

zachovalo se epentetické **l'** (*zemlja*, *ja kuplju*)

slabičné likvidy **r**, **l** se změnily na **er**, **ol**, **ol** (*tverdyj*, *gorlo*, *volk*)

zachoval se fonologický volný a pohyblivý přízvuk, přízvuk síly, který způsobuje redukci nepřízvučných vokálů (*golová* – *gолову* – *головка*)

za pslov. skupiny **TorT**, **TolT**, **TerT**, **TelT** se vyvinulo plnohlasí;
změna skupin:

TorT (pslov. **korva*, **vorna*, **gordъ*) – **ToroT** (*vorona*, *korova*, *gorod*)

TolT (pslov. **golva*) – **ToloT** (*golova*)

TerT (pslov. **dervo*) – **TereT** (*derevo*)

TelT (pslov. **melko*) – **TeleT** (*moloko*)

ale: máme i střídnice **TraT** – *grad*, *glava*, střídnice **raT** – *razum* – církevněslovanské prvky, které se dostaly do spisovného jazyka a tvoří jeho součást (stejný je i případ *choždenije* – střídnice **žd** za ***dj** církevněslovanského původu)

vokál **e-** na začátku slova se změnil na **o-** (*osen'*, *ozero*)

došlo k rozšíření zdvojených souhlásek, nejčastěji v předložkových spojeních (*vvesti*)

akání – v slabikách před přízvukem se nerozlišuje původní **a/o**, v ostatních slabikách se samohlásky redukují (*chorošo* vysl. [xäräšó])

veláry **k**, **g**, **ch** v DL sg. alternují s **k'**, **g'**, **ch'** (*noga* – *nog'e*, *doska* – *dosk'e*)

От Матфея 2

1Когда же Иисус родился в Вифлееме Иудейском во дни царя Ирода, пришли в Иерусалим волхвы с востока и говорят:

2Где родившийся Царь Иудейский? ибо мы видели звезду Его на востоке и пришли поклониться Ему.

3Услышав это, Ирод царь встревожился, и весь Иерусалим с ним.

4И, собрав всех первосвященников и книжников народных, спрашивал у них: где должно родиться Христу?

5Они же сказали ему: в Вифлееме Иудейском, ибо так написано через пророка:

би ты, Вифлеем, земля Иудина, ничем не меньше воеводств Иудиных, ибо из тебя произойдет Вождь, Который упасет народ Мой, Израиля.

7Тогда Ирод, тайно призвав волхвов, выведал от них время появления звезды

8и, послав их в Вифлеем, сказал: пойдите, тщательно разведайте о Младенце и, когда найдете, известите меня, чтобы и мне пойти поклониться Ему.

9Они, выслушав царя, пошли. И се, звезда, которую видели они на востоке, шла перед ними, [как] наконец пришла и остановилась над [местом], где был Младенец.

10Увидев же звезду, они возрадовались радостью весьма великою

BĚLORUŠTINA

střídnice za jery jsou:

ъ > о (*сон – [son]*)

ь > е (*ձенъ – [dzjen']*)

pslov. nosovky:

***рѣть – пяць** [*pjat'*] (*'a*)

***րѣка – рука** [*rukaj*] (*u*)

palatalizovala se **kv, gv** před samohláskami **ě, i** diftongického původu a dala střídnice **cv, zv** (*ւյատօկ* [*cwjatok*] ale i *կվետկա* [*květka*], *զվազդա* [*zvazda*])

za pslov. skupiny ***tj *dj *ktj *kti** se vyvinuly střídnice **č, ž, č, č** (*սվյաչա* [*svjača*], *մայշա* [*mjaža*], *հոչ* [*noč*], *ուշ* [*pječ*])

skupiny **tl, dl** se zjednodušily a daly **l, l** (*սիլա* – [*šila*], *յանы պլալի* – [*jany pljalij*])

zachovalo se epentetické **l'** (*զյամլյա* – [*zjamljaj*], *յա կոպլյո* [*ja kupljuy*], *յա կոպլյայո* [*kupljaju*])

slabičné likvidy **r, l** se změnily na **er** (*ë pod přízvukem*), **or, ol** (*o᷑*) (*ւերծած* [*cwjordy*], *շորլա* [*horla*], *վոյկ* [*vouk*])

zachoval se fonologický volný a pohyblivý přízvuk, přízvuk síly, který způsobuje redukci nepřízvučných vokálů

za pslov. skupiny **TorT, TolT, TerT, TelT** se vyvinulo **plnohlasí**;

změna skupin:

TorT (pslov. **korva, *vorna, *gordb*) – **TarоT** (*варона* [*varona*], *карова* [*karova*], *горад* [*horad*])

TolT (pslov. **golva*) – **TalaT** (*галава* [*halava*])

TerT (pslov. **dervo*) – **TereT** (*дрэва* [*drevaj*] také *ձըրավա* [*dzjerava*])

TelT (pslov. **melko*) – **TeleT** (*малако* [*malako*])

protetické **v** před přízvučným **o, u** (*оčи, улице – вочы* [*vočy*], *вуліца* [*vulica*])

~za **v, l** na konci slova a před souhláskou (*krev, vlk – кроў* [*krouj*], *войк* [*vouk*])

Ӷ - у нескладóвае [*u* něskladovaje]

došlo k rozšíření zdvojených souhlásek, nejčastěji v předložkových spojeních (*vvesti*)
změna **g > h** (ale v písmu je **g**) (*глядзең* – [*hljadzjec'*], *горад* – [*horad*])

акані – dochází k němu při **a, o, e** po měkkých souhláskách v nepřízvučných slabikách, na rozdíl od ruštiny se vyjadřuje i v písmu (je také jiného typu, než v ruštině) – **малако** [*malako*]

дзекані a **cékání** – změna palatálního **t', d'** v **ć, dz'** (*дѣти, тicho, den, тврдý – ձեւі, չixa, ձըнъ, ւերծած*)

jakání – změna **e > я** před přízvukem (*հացу* [*njasu*] - *несу*, *բяліկі* [*vjaliki*] – *velký*)

Святое Евангелле паводле Матфея

Раздел 2

1. Калі ж Іисус нарадзіўся ў Віфлеёме Іудзейскім у дні цара Ірада, вось, мудрацы з усходу прыйшлі ў Іерусалім і кажуць:
2. дзе народаны Цар Іудзейскі? бо мы бачылі зорку Яго на ўсходзе і прыйшлі пакланіцца Яму.
3. Пачу́шы гэта, цар Ірад занепакоіўся, і ўвесь Іерусалім з ім.
4. І, сабраўшы ўсіх першасвяшчэннікаў і кніжнікаў народных, пытаяўся ў іх: дзе мае нарадзіцца Хрыстос?
5. Яны ж сказалі яму: у Віфлеёме Іудзейскім, так бо напісана прарокам:
6. «І ты, Віфлеёме, зямля Іудава, нічым не мэншы сярод ваяўдстваў Іудавых; бо з цябе выйдзе Правадыр, Які будзе пасвіць народ Мой Ізраіль».
7. Тады Ірад, упóтай паклікаўшы мудрацу, дакладна вывелаў у іх час з'яўлення зоркі.
8. І, паслаўшы іх у Віфлеём, ён сказаў: ідзіце, дакладна даведайцеся пра Дзіця і, калі знайдзеце, паведаміце мне, каб і я пайшоў і пакланіўся Яму.
9. Яны, выслушавшы цара, пайшлі; і вось, зорка, якую бачылі яны на ўсходзе, ішла перад імі, пакуль, прыйшоўшы, не стала над месцам, дзе быў Дзіця.
10. Убачыўшы зорку, яны ўзräдаваліся радасцю вельмі вялікаю.
11. І, увайшоўшы ў дом, яны ўбачылі Дзіця з Марыяю, Маці Яго, і, пашучы, пакланіліся Яму; і, адкрыўшы скáрбніцы свае, прынёслі Яму дары: золата, лáдан і смíрну.
12. І папярэджаныя ў сне, каб не вярталіся да Ірада, яны іншай дарогай адышли ў краіну сваю.
13. Калі ж яны адышли, — вось, Ангел Гасподні яўляецца ў сне Іосіфу і кажа: устань, вазьмі Дзіця і Маці Яго, і ўцякай у Егіпет, і будзь там, пакуль не скажу табе; бо Ірад хоча шукаць Дзіця, каб загубіць Яго.
14. Ён устаў, узяў Дзіця і Маці Яго ўначы і адышоў у Егіпет.
15. І быў ён там да смерці Ірада, каб збылося скáзанае Госпадам праз прарока, які кажа: «з Егіпта паклікаў Я Сына Майго».
16. Тады Ірад, убачыўшы, што ён ашукáны мудрацамі, разгнёваўся вельмі і паслаў пазабівáць ўсіх дзяцей у Віфлеёме і ва ўсіх мéжах яго, ад двух гадоў і нíжэй, паводле часу, які дакладна вывелаў у мудрацу.
17. Тады збылося скáзанае прарокам Іерамíем, які гаворыць:
18. «голос у Раме чутны, галашэнне, і плач, і лýмант вялікі; Рахíль плача па дзéцах сваіх і не хоча сущéшыцца; бо іх няма».
19. А калі Ірад памёр, — вось, Ангел Гасподні ў сне яўляецца Іосіфу ў Егіпце
20. і кажа: устань, вазьмі Дзіця і Маці Яго і ідзі ў зямлю Ізраілеву, бо памéрлі тыя, што шукалі душы Дзіцяці.
21. Ён устаў, узяў Дзіця і Маці Яго і прыйшоў у зямлю Ізраілеву.
22. Але пачуўшы, што Архелáй царствуе ў Іудзеі замест Ірада, бацькі свайго, ён пабаяўся туды ісці; і, атрымáўшы ў сне наказ, адышоў у мéжу Галілейскія.
23. І, прыйшоўшы, пасяліўся ў горадзе, які называецца Назарэт, каб збылося скáзанае прарокамі, што Ён Назарéем называўся будзе.

Zdroje:

Дабравесце. Слова Божае. Dostupný z: <https://dabravesce.by/index.html?i=0-0-0-0>.

Святое Евангелле паводле Матфея. Dostupný z:

<http://sppsobor.by/bractva/vilna/bible/evangelli/457#2>

Ойча наш, які ёсьць у нябёсах!
Хай съвяціца імя Тваё.
Хай прыйдзе Царства Тваё.
Хай будзе воля Твая й на зямлі, як на небе.
Хлеб наш надзённы дай нам на сённа;
і даруй нам даўгі нашыя, як і мы даруем даўжнікам нашым.
І ня ўвядзі нас у спакусу, але аслані нас ад злога —
бо Тваё ёсьць царства й сіла й слава навечна.
Амін.

◀ Быцьцё
Chapter 1 / 50 ▶

- 1 На пачатку стварыў Бог неба і зямлю. >
 - 2 А зямля была нябачная і пустая і цемра над безданью, і Дух Божы лунаў над вадою. >
 - 3 І сказаў Бог: хай будзе съвятло. І сталася съвятло. >
 - 4 І ўбачыў Бог съвятло, што яно добра, і аддзяліў Бог съвятло ад цемры. >
 - 5 І назваў Бог съвятло днём, а цемру ноччу. І быў вечар, і была раніца: дзень адзін. >
 - 6 І сказаў Бог: хай будзе цьвердзь пасярод вады, і хай аддзяляе яна ваду ад вады. >
 - 7 І стварыў Бог цьвердзь, і аддзяліў ваду, якая пад цьвердзю, ад вады, якая над цьвердзю. І сталася так. >
 - 8 І назваў Бог цьвердзь небам. І быў вечар, і была раніца: дзень другі. >
 - 9 І сказаў Бог: хай зъярэцца вада, якая пад небам, у адно месца, і хай явіцца суша. І сталася так. >
- І назваў Бог сушу зямлёю, а збор вады

UKRAJINŠTINA

střídnice za jery jsou:

ъ > о (son) сон - sen

ь > е (denj) день - den

pslov. nosovky:

*петь – pjet' (e) пять - pět'

*рукa – ruka (u) рука - ruka

palatalizovala se **kv**, **gv** před samohláskami **ě**, **i** diftongického původu a dala střídnice **cv**, **zv** (*cvet, zvezda*)

цвіт – květ

цвісти - kvést

квітка - květina

зірка - hvězda

za pslov. skupiny ***tj** ***dj** ***ktj** ***kti** se vyvinuly střídnice **č**, **ž**, **č**, **č** (*sveča, meža, noč', peč'*)

ніч – noc

ніч – pec, kamna

skupiny **tl**, **dl** se zjednodušily a daly **l**, **l** (*šilo, oni pleli*)

сало – sádlo

мило - mydlo

zachovalo se epentetické **l'** (*zemlja, ja kuplju*)

земля – země

куплю - koupím

slabičné likvidy **r**, **l** se změnily na **er**, **ol**, **ol** (*tverdyj, gorlo, volk*)

волк – vlk

твердой – tvrdý

горло - hrdlo

zachoval se fonologický volný a pohyblivý přízvuk, přízvuk síly, který způsobuje redukci nepřízvučných vokálů

za pslov. skupiny **TorT**, **TolT**, **TerT**, **TelT** se vyvinulo **plnohlasí**;

změna skupin:

TorT (pslov. *korva, *vorna, *gordъ) – **ToroT** (*vorona, korova, gorod*) – ворона, корова

TolT (pslov. *golva) – **ToloT** (*golova*) - голова

TerT (pslov. *dervo) – **TereT** (*derevo*) - дерево

TelT (pslov. *melko) – **TeleT** (*moloko*) - молоко

~za **v**, **l** na konci slova a před souhláskou (*krev, vlk – kroy, boyk*) – кров, вовк

psl. **ě** přešlo na **i** (*sňih, tîlo – sníh, tělo*) – сніг, тіло

ikavizmus (ikání) – psl. *e*, *o* v zavřených slabikách (po zániku slabých jerů) se změnilo na *i* (*stil – stola*, *kiň – konja*)

стіль, стола

кінь – коня

protetické **v**

vokalický systém *i*, *u*, *e*, *a*, *o*, *y* (a prejotované *ї*, *ɛ*, *ѧ*, *ѧ*)

Mt 2:

1 ¶ Коли ж народився Ісус у Віфлеємі Юдейськім, за днів царя Ірода, то ось мудреці прибули до Єрусалиму зо сходу,

2:2 і питали: Де народжений Цар Юдейський? Бо на сході ми бачили зорю Його, і прибули поклонитись Йому.

2:3 І, як зачув це цар Ірод, занепокоївся, і з ним увесь Єрусалим.

2:4 І, зібравши всіх первосвящеників і книжників людських, він випитував у них, де має Христос народитись?

2:5 Вони ж відказали йому: У Віфлеємі Юдейськім, бо в пророка написано так:

2:6 І ти, Віфлеєме, земле Юдина, не менший нічим між осадами Юдиними, бо з тебе з'явиться Вождь, що буде Він пасти народ Мій ізраїльський.

2:7 Тоді Ірод покликав таємно отих мудреців, і докладно випитував їх про час, коли з'явилась зоря.

2:8 І він відіслав їх до Віфлеєму, говорячи: Ідіть, і пильно розвідайтеся про Дитятко; а як знайдете, сповістіть мене, щоб і я міг піти й поклонитись Йому.

2:9 ¶ Вони ж царя вислухали й відійшли. І ось зоря, що на сході вони її бачили, ішла перед ними, аж прийшла й стала зверху, де Дитятко було.

2:10 А бачивши зорю, вони надзвичайно зраділи.

SLOVINŠTINA

střídnice za jery jsou:

ъ > a (*san*) v dlouhé slabice pod přízvukem, v krátké redukovaný vokál ə, píše se e

ь > a (*dan*) v dlouhé slabice pod přízvukem, v krátké redukovaný vokál ə, píše se e

pslov. nosovky:

***pętъ – pet (e)**

***rąka – roka (o)**

palatalizovala se **kv**, **gv** před samohláskami **ě**, **i** diftongického původu a dala střídnice **cv**, **zv** (*cvet*, *zvezda*)

za pslov. skupiny ***tj** ***dj** ***k tj** ***k ti** se vyvinuly střídnice **č**, **j**, **č**, **č** (*sveča*, *meja*, *noč*, *peč*)

změna skupin:

TorT (pslov. **korva*, **vorna*, **gordъ*) – **TraT** (*grad*)

TolT (pslov. **golva*) – **TlaT** (*glava*)

TerT (pslov. **dervo*) – **TrěT** (*drevo*)

TelT (pslov. **melko*) – **TlěT** (*mleko*)

za slabičné **l** je **ol** – *volk*, *dolg*

nepřízvučné souhlásky bývají redukovány

slovinština zachovává duál ve skloňování a časování, supinum

Mt.2

1 Ko je bil Jezus rojen v Betlehemu v Judeji v dneh kralja Heroda, so prišli modri z Vzhoda v Jeruzalem in 2 govorili: »Kje je ta, ki se je rodil kot judovski kralj? Videli smo namreč, da je vzšla njegova zvezda, in smo se mu prišli pokloniti.« 3 Ko je kralj Herod to slišal, se je vznemiril in ves Jeruzalem z njim. 4 Sklical je vse vélike duhovnike in pismouke ljudstva ter pri njih poizvedoval, kje je rojen Mesija. 5 Rekli so mu: »V Betlehemu v Judeji, kajti takóle je pisano po preroku:

6 In ti, Betlehem, dežela Judova,
nikakor nisi najmanjši med Judovimi voditelji;
iz tebe bo namreč prišel vodnik,
ki bo pasel moje ljudstvo Izraela.«

7 Tedaj je Herod skrivaj poklical modre in od njih natančno poizvedel o času, ko se jim je prikazala zvezda.
8 Nato jih je poslal v Betlehem in rekel: »Pojdite in natančno raziščite glede deteta. Ko ga najdete, mi sporočite,
da se mu pojdem tudi jaz poklonit!« 9 Po kraljevih besedah so se modri odpravili na pot; in glej, zvezda, ki so jo
videli vziti, je šla pred njimi, dokler ni obstala nad krajem, kjer je bilo dete. 10 Ko so zagledali zvezdo, so se
silno razveselili.

BULHARŠTINA

střídnice za jery jsou:

ъ > ь [ă] (săn)

ь > е (den)

pslov. nosovky:

***пѣтъ – pet (e)**

***рѣка – rѣka (ă = ь)**

palatalizovala se **kv, gv** před samohláskami **ě, i** diftongického původu a dala střídnice **cv, zv** (*cvete, zvezda*)

za pslov. skupiny ***tj *dj *ktj *kti** se vyvinuly střídnice **št, žd, št, št** (*svešt, mežda, nošt, pešt*)

změna skupin:

TorT (pslov. **korva, *vorna, *gordъ*) – **TraT** (*grad*)

TolT (pslov. **golva*) – **TlaT** (*glava*)

TerT (pslov. **bergъ*) – **TrěT** (*brjag*)

TelT (pslov. **melko*) – **TlěT** (*mljako*)

střídnice za psl. **ě** je v slabice pod přízvukem široké **'a**, mimo přízvuk **e**

vznik postpozitivního určitého členu

analytická deklinace, zánik pádové flexe

zachovávají se jednoduché minulé časy

Mt.2 kap.

1. А когато се роди Иисус във Витлеем Иудейски в дните на цар Ирода, ето, мъдреци от изток дойдоха в Иерусалим и казаха:
2. де е родилият се Цар Иудейски? Защото видяхме звездата Му на изток и дойдохме да Му се поклоним.
3. Като чу, цар Ирод се смути, и цял Иерусалим с Него.
4. И като събра всички първосвещеници и книжници народни, питаше ги: де трябва да се роди Христос?
5. А те му казаха: във Витлеем Иудейски; защото тъй е писано чрез пророка:
6. "и ти, Витлееме, земя Иудина, никак не си най-малък от Иудините воеводства; защото от тебе ще излезе Вожд, Който ще пасе Моя народ Израил".
7. Тогава Ирод тайно повика мъдреците и узна от тях точно за времето, когато се е появила звездата,
8. и, като ги изпрати във Витлеем, каза: идете, разпитайте грижливо за Младенца и, като Го намерите, обадете ми, за да ида и аз да Му се поклоня.
9. Те изслушаха царя и заминаха. И ето, звездата, която бяха видели на изток, вървеше пред тях, докато дойде и се спря над мястото, дето беше Младенецът.
10. А като видяха звездата, те се зарадваха с твърде голяма радост.

MAKEDONŠTINA

střídnice za jery jsou:

ъ > о (*son*)

ь > е (*dan*)

pslov. nosovky:

***пѣтъ – pet (e), а** (*jazik, jačmen*)

***րѣка – raka (a)**/*někdy u*

palatalizovala se **kv, gv** před samohláskami **ě, i** diftongického původu a dala střídnice **cv, dzv** (*cvete, dzvezda*)

za pslov. skupiny ***tj dj ktj kti** se vyvinuly střídnice **k', g', k', k'** (*svek'a, meg'a, nok', pek'*)

změna skupin:

TorT (pslov. **korva*, **vorna*, **gordъ*) – **TraT** (*grad*)

ToiT (pslov. **golva*) – **TlaT** (*glava*)

TerT (pslov. **bergъ*) – **TrěT** (*breg*)

TelT (pslov. **melko*) – **TlěT** (*mleko*)

za psl. slabičné **l** se vyvinula střídnice **ol** (*volk, solza*)

přízvuk je stálý na třetí slabice od konce slova (u dvoj- a trojslabičných slov tedy na první slabice)

kostituována jako spisovný jazyk r. 1944

specifické grafémy: pouze v makedonštině: **ќ [k'] ѕ [g'] џ [dz]**; pouze v mak. a srbském (z ní přejaté): **ј [j] љ [l'] њ [ň] ў [dž]**

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД МАТЕЈ

Глава 2

1 А кога Исус се роди во Витлеем Јудејски, во дните на цар Ирод, ете, мудреци од исток пристигнаа во Ерусалим,

2 и рекоа: „Каде е Тој кој се родил, Царот на Јudeјците? Зашто ја видовме Неговата звезда на исток и дојдовме да Mu се поклониме.”

3 Кога го чу тоа, царот Ирод се вознемири, и целиот Ерусалим со него.

4 И ги собра сите главни свештеници и народните книжници и ги распрашуваше каде треба да се роди Христос.

5 А тие му рекоа: „Во Витлеем Јудејски, зашто пророкот напиша така:

6 ’И ти, Витлееме, земјо Јудина, никако не си помал меѓу Јудините првенци, зашто од тебе ќе излезе Владетел, Кој ќе го пасе Мојот народ Израел.’

7 Тогаш Ирод ги повика тајно мудреците и внимателно го научи од нив времето, кога се појавила звездата,

8 и испраќајќи ги во Витлеем им рече: „Отидете и распрашавајте се точно за Детето, и кога ќе Го најдете, јавете ми, за да дојдам и јас да Mu се поклонам.”

9 Тие, откако го ислушаа царот, тргнаа, и ете, звездата, што ја видоа на исток, одеше пред нив додека не дојде и не застана над местото каде беше Детето.

10 И кога ја видоа звездата, се зарадуваа со многу голема радост.

11 И кога влегоа во куќата, го видоа Детето со Неговата мајка Марија, и паднааничкум и Mu се поклонија; ги отворија своите сокровишта и Mu принесоа дарови: злато, темјан и смирна.

12 И откако беа предупредени од Бога во сон, да не се враќаат при Ирода, заминаа по друг пат за својата земја.

13 А кога си отидоа тие, ете, Господов ангел му се јави на Јосифа во сон и му рече: „Стани, земи Го Детето, и Неговата мајка, и бегај во Египет, и остани таму додека не ти кажам, зашто Ирод ќе Го бара Детето за да Го погуби.”

SRBŠTINA A CHORVATŠTINA

střídnice za jery jsou:

ъ > а (*sav*)

ь > а (*dan*)

pslov. nosovky:

***пѧтъ – pet** (*e*),

***րѧка – ruka** (*u*)

palatalizovala se **kv**, **gv** před samohláskami **ě**, **i** diftongického původu a dala střídnice **cv**, **zv** (*cv/ij/ete, zv/ij/ezda*)

za pslov. skupiny ***tj** ***dj** ***k tj** ***k ti** se vyvinuly střídnice **ć**, **d**, **č**, **ć** (*sveća, međa, noć, peć*)

změna skupin:

TorT (pslov. **korva*, **vorna*, **gordъ*) – **TraT** (*grad*)

TolT (pslov. **golva*) – **TlaT** (*glava*)

TerT (pslov. **bergъ*) – **TrěT** (*br/ij/eg*)

TelT (pslov. **melko*) – **TlěT** (*ml/ij/eko*)

střídnice za psl. **ě** dala **e**, **(i)je** nebo **i** (*breg/brijeg/brig; dete-deteta/dijete-djeteta/dite-diteta*)

Pozn.: spisovná srbština je ekavská i ijekavská (ekavsky se hovoří na většině území Srbska včetně Bělehradu, ijekavsky na západě Srbska, v Černé Hoře a Srbové v Bosně a Hercegovině a v Chorvatsku); spisovná chorvatština je pouze ijekavská (ikavská nebo ekavská varianta je jen nářeční).

za psl. slabičné **l** se vyvinula střídnice **u** (*vuk, suza*)

na konci slabiky se změnilo **l > o** (*Beograd, dao*)

srbičina Mt.2. kap.

¹ A kad se rodi Isus u Vitlejemu judejskom, za vremena cara Iroda, a to dođu mudraci s istoka u Jerusalim, i kažu:

² Gde je car judejski što se rodio? Jer smo videli Njegovu zvezdu na istoku i došli smo da Mu se poklonimo.

³ Kad to čuje car Irod, uplaši se, i sav Jerusalim s njim.

⁴ I sabravši sve glavare svešteničke i književnike narodne, pitaše ih: Gde će se roditi Hristos?

⁵ A oni mu rekoše: U Vitlejemu judejskom; jer je tako prorok napisao:

⁶ I ti Vitlejeme, zemljo Judina! Ni po čem nisi najmanji u državi Judinoj; jer će iz tebe izići čelovođa koji će pasti narod moj Izraelja.

⁷ Onda Irod tajno dozva mudrace, i ispitivaše ih kad se pojavila zvezda.

⁸ I poslavši ih u Vitlejem, reče: Idite i raspitajte dobro za dete, pa kad ga nađete, javite mi, da i ja idem da mu se poklonim.

⁹ I oni saslušavši cara, podoše: a to i zvezda koju su videli na istoku, iđaše pred njima dok ne dođe i stade odozgo gde beše dete.

¹⁰ A kad videše zvezdu gde je stala, obradovaše se veoma velikom radosti.

chorvatština

¹ Kad se je Isus u dane kralja Heroda bio rodio u Betlehemu u Judeji, dodoše mudraci od istoka u Jerusalem i upitaše:

² "Gdje je novorođeni kralj židovski? Vidjesmo njegovu zvijezdu na istoku i dođosmo da mu se poklonimo."

³ Kad je to čuo kralj Herod, uplaši se on i s njim sav Jerusalem.

⁴ On skupi sve glavare svećeničke i književnike narodne i upita ih, gdje bi se imao roditi Krist.

⁵ Oni mu odgovoriše: "U Betlehemu u Judeji; jer ovako stoji pisano kod proroka:

⁶ Ti, Betleheme, u zemlji Judinoj, nipošto nijesi najmanji među kneževskim gradovima Judinim, jer iz tebe ima izaći knez, koji će vladati narodom mojim Izraelem."

⁷ Tada Herod tajno dozva k sebi mudrace i točno ih ispita za vrijeme, kad im se je pojavila zvijezda.

⁸ Onda ih uputi u Betlehem i reče: "Idite tamo i raspitajte brižno za dijete. Čim ga nađete, javite mi; tada ću i ja doći i pokloniti mu se."

⁹ Oni poslušaše kralja i onda zaputiše. I gle, zvijezda, koju su bili vidjeli na istoku, išla je pred njima, dok nije napokon stala nad mjestom, gdje je bilo djetešće.

¹⁰ Kad vidješe zvijezdu, obradovaše se veoma.